

НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ АУТСОРСИНГУ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Назаренко С. М.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Україна є лідером серед країн – аутсорсерів в Європі та має значний потенціал щодо розвитку аутсорсингу, запровадження якого може значно підвищити конкурентоспроможність реального сектору економіки. Визначимо що ж таке аутсорсинг, які є види та сфери його застосування.

Аутсорсинг – поняття, яке міцно увійшло в наш побут, означає комплекс заходів, спрямованих на передачу підприємством певних процесів і функцій іншої організації, яка професійно спеціалізується у сфері поставлених завдань. Залежно від місцезнаходження замовника та виконавця і підпорядкованості між ними можна виділити такі види аутсорсингу:

- Офшоринг – замовник і виконавець перебувають на території різних країн, при цьому виконавець є підрозділом замовника.
- Аутсорсинг – замовник і виконавець перебувають на території однієї країни, при цьому виконавець є незалежним підприємством.
- Офшорний аутсорсинг – є змішаним видом. Замовник і виконавець перебувають на території різних країн, але при цьому виконавець є незалежним підприємством.

Залежно від завдань, які передаються на вирішення виконавцям, можна виділити так види аутсорсингу:

- Виробничий аутсорсинг – передача виробничих функцій виконавцеві.
- Аутсорсинг бізнес-процесів – передача виконавцеві процесів, що не є основним видом діяльності замовника.
- ІТ-аутсорсинг – передача на обслуговування інформаційних систем замовника (наприклад, розробка або підтримка програмного обладнання, створення сайтів, обслуговування супутньої техніки).

Таким чином, передача непрофільних і вузькоспеціалізованих напрямів діяльності замовника є однією з беззаперечних переваг аутсорсингу. З розвитком технологій одним із сучасних видів аутсорсингу можна назвати краудсорсинг, коли до вирішення поставлених завдань може залучатися широке коло осіб за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій в усьому світі. Отже, аутсорсинг є новим прогресивним методом організації управління діяльністю, який полягає у передачі функцій, які не стосуються основного виробництва, аутсорсинговим компаніям, які спеціалізуються саме на цьому і забезпечені висококваліфікованим персоналом та має широку сферу застосування.

Література:

1. Газуда Л. М. Аутсорсинг як інструмент підвищення конкурентоспроможності підприємства / Л.М. Гаудза, Т.Ю. Салдан. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://dSPACE.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/14774>
2. Антонюк Ю. Україна увійшла до країн-лідерів у сфері ІТ аутсорсингу. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://business.ua/business/4970-ukraina-uviiishla-do-kola-krain-lideriv-u-sferi-itautsorsynhu>
3. Стахурська О. Аутсорсинг в Україні й у світі: особливості, тенденції та перспективи. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uz.ligazakon.ua/>